

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΚΑΪΡΟ ΤΗΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΥ,
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026**

Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα της Μεγάλης Πόλεως Αλεξανδρείας, Λιβύης,
Πενταπόλεως, Αιθιοπίας, Αιγύπτου και πάσης Αφρικής, κύριε Θεόδωρε,

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι άγιοι Αρχιερείς,
Εξοχότατε κύριε Επίτροπε της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
Εντιμότατε κύριε Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδας,
Ευλαβέστατοι Πατέρες,
Οσιώτατοι Μοναχοί,
Εντιμότατοι Άρχοντες,
Αγαπητοί φίλοι,

Βαθιά είναι η συγκίνηση και ανείπωτη η χαρά που κατακλύζει την καρδιά μου αυτή την ιστορική στιγμή, στεκόμενος ενώπιον της Υμετέρας Μακαριότητος σε τούτη τη φιλόξενη και θεοβάδιστη γη της Αιγύπτου, εδώ στο Κάιρο. Δύο πράγματα αισθάνεται κανείς δεχόμενος το ύψιστο οφφίκιο με το οποίο μπορεί να καταξιωθεί ένα λαϊκό μέλος της Εκκλησίας: την υπέρβαση των προσωπικών του προσδοκιών και το απόλυτο βάρος της ευθύνης, αναλαμβάνοντας τον τίτλο του Άρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου του Παλαιφάτου και Αποστολικού Δευτεροθρόνου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Η εύνοια αυτή του Πρεσβυγενούς Θρόνου του Αγίου Μάρκου, αφήνει ανεξίτηλο το αποτύπωμα της πατρικής σας αγάπης, υπενθυμίζοντάς μου ταυτόχρονα, και με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο, την ευθύνη που φέρω απέναντι στον Θεό και στους ανθρώπους.

Τις τυπικές δοξολογίες και τους συμβατικούς επαίνους προς το πρόσωπο του τιμώντος Πρωθιεράρχου, τους έχω ακούσει πολλές φορές σε αντίστοιχες τελετές αντιφωνήσεων, επιλέγω όμως σήμερα να μιλήσω με λόγια που πηγάζουν απευθείας από τα μύχια της καρδιάς μου. Και αυτό γιατί το θεωρώ προσωπικό μου χρέος. Καταθέτω ενώπιον όλων των παρισταμένων την αλήθεια μιας μακράς και αδιάρρηκτης πνευματικής συνοδοιπορίας. Η σχέση μας εδράζεται στην απόλυτη αγάπη και στη βαθιά, ανυπόκριτη αμοιβαία εκτίμηση. Και έχει βαρύνουσα σημασία να ειπωθεί ότι οι προσωπικές σχέσεις δοκιμάζονται στον χρόνο.

Γυρίζοντας πίσω στο παρελθόν, στο μακρινό εκείνο σωτήριο έτος του 2004, θυμάμαι με έντονη συγκίνηση τη στιγμή που συναντηθήκαμε για πρώτη φορά στην Αθήνα. Στο

δικηγορικό μου γραφείο, μέσα σε εκείνους τους τοίχους, βίωσα προσωπικά στιγμές αγωνίας και ικεσίας, τις ώρες ακριβώς που κυοφορούνταν η ανάδειξή σας στον ιστορικό Πατριαρχικό Θρόνο. Εκείνες οι ώρες της συμπόρευσης, η ανταλλαγή σκέψεων γεμάτη εμπιστοσύνη και η ολόψυχη στήριξη στο σεπτό σας πρόσωπο, σφυρηλάτησαν μια φιλία που μετράει ήδη 22 χρόνια αδιατάρακτης συνέχειας. Τον άνθρωπο Θεόδωρο, τον γνώρισα τότε, παράλληλα με τον άξιο Ιεράρχη. Ενέκυψα στη γλυκύτητα του χαρακτήρα σας και στην άπειρη φιλανθρωπία που ακτινοβολεί από το βλέμμα σας. Η καθαρότητα της ψυχής σας διαπνέει κάθε πράξη της Αρχιερατικής και Πατριαρχικής σας διακονίας. Η αγάπη σας για τον Χριστό μετουσιώνεται αδιάλειπτα σε έμπρακτη στοργή για τα παιδιά, για τους φτωχούς, για τους καταφρονεμένους και πεινασμένους αδελφούς της αχανούς Αφρικανικής ηπείρου. Επιβεβαιώνεται μέσα από τη διακονία σας απόλυτα ο ιερός λόγος «έπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν» (Λουκ. 1, 78).

Η προσφορά του Αποστολικού Θρόνου της Αλεξάνδρειας στην Ήπειρο του Μέλλοντος, την Αφρική, επεκτείνεται πολύ πέρα από τα όρια της παραδοσιακής θρησκευτικής κατήχησης και των συμβατικών ποιμαντικών καθηκόντων. Η ιεραποστολική πράξη, υπό τη δική σας πεπνυμένη καθοδήγηση, συνιστά έναν τιτάνιο αγώνα για την επικράτηση της ίδιας της ζωής απέναντι στη φθορά και τον θάνατο. Από την πρώτη στιγμή που το διαπίστωσα αυτό, προσωπικά εντυπωσιάστηκα. Αυτή η διακονία περιλαμβάνει την ανέγερση νέων ιερών ναών που λειτουργούν ως πνευματικές οάσεις, εμπεριέχει τη διάνοιξη πηγαδιών που προσφέρουν πόσιμο νερό σε διψασμένους πληθυσμούς, εστιάζει στην καθημερινή επιβίωση. Βλέπει κανείς στο έργο σας την ίδρυση ορφανοτροφείων για την περίθαλψη άστεγων παιδιών. Τη λειτουργία γηροκομείων για τους εγκαταλελειμμένους γέροντες και την οικοδόμηση νοσοκομείων που αντιμετωπίζουν θανατηφόρες ασθένειες και λοιμώδεις επιδημίες, μετατρέποντας έτσι εμπράκτως την Εκκλησία σε πραγματικό καταφύγιο.

Ασταμάτητα, περιοδεύετε ολόκληρη την Αφρική. Φέρετε στους ώμους σας το μήνυμα της Ορθοδοξίας, κομίζοντας ταυτόχρονα νερό, τροφή, φάρμακα και την ίδια την ελπίδα σε περιοχές όπου η ανθρώπινη δυστυχία πλεονάζει. Πολλές φορές οι κίνδυνοι αψηφούνται. Αυτό το έργο αποτελεί την πιο καθαρή μορφή ιεραποστολής, απαιτώντας πνεύμα θυσίας, αυταπάρνηση και ολοκληρωτική αφιέρωση. Μέσα από ένα διαρκές μαρτύριο αγάπης στην ήπειρο των θλίψεων, προσφέρετε την απόδειξη μιας ζωντανής πίστης ενώπιον της σύγχρονης ανθρωπότητας, εξασφαλίζοντας τον επιούσιο άρτο μαζί με τον Άρτο της Ζωής.

Μακαριώτατε,

Σε αυτή τη χαρμόσυνη σύναξη παρίστανται πρόσωπα που συνδέονται αναπόσπαστα με την κοινή μας πορεία, και τα οποία επιθυμώ να μνημονεύσω. Εκφράζω βαθιά ευγνωμοσύνη προς τον παριστάμενο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γέροντα Καισαρείας κ. Θεοφύλακτο. Τον απόλυτο σεβασμό στην πορεία του αντανakλούν τα πενήντα χρόνια ειλικρινούς φιλίας που μας συνδέουν. Ξεκινήσαμε μαζί από την πόλη της Βέροιας, ενώ η

μνήμη μου ανακαλεί με συγκίνηση την επίσκεψή μου στον εδώ ιερό του ναό πριν από 25 περίπου χρόνια, όταν ο ίδιος διακονούσε ως Ηγούμενος. Για την αγαπημένη σας αδελφή, την κυρία Ρούλα, που βρίσκεται σήμερα εδώ, έχω να πω ότι αποτελεί για μένα μια από τις πιο προσφιλείς φίλες, κοσμώντας τη σημερινή τελετή με την ευγένεια και την αρχοντιά της. Η σκέψη μου στρέφεται επίσης στον παριστάμενο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γουινέας κ. Γεώργιο, με τον οποίο συνδέομαι με στενή φιλία τριάντα ετών. Επανέρχονται στη μνήμη μου σαν ζωντανές παραστάσεις οι εικόνες από τη χειροτονία του στην Κύπρο, πριν από πολλά χρόνια. Το ιερό εκείνο γεγονός του 1998 τελέστηκε από τα χέρια του προσφιλούς κοινού μας φίλου, του σημερινού Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα, αφήνοντάς μου ανεξίτηλες μνήμες. Θυμάμαι ιδιαιτέρως το τραπέζι που ακολούθησε, παρουσία της μακαριστής μητέρας του Ιεράρχη, η οποία έβλεπε με αγαλλίαση τον γιο της να εισέρχεται στα Άγια των Αγίων. Για την ιστορία, οφείλω να αναφέρω ότι οι δεσμοί αυτοί μεταξύ μας παρέμειναν δυνατοί.

Η απονομή του σεπτού οφφικίου του Μεγάλου Λογοθέτου συμπίπτει χρονικά με ορισμένες ιδιαίτερα σημαντικές επετείους της προσωπικής αλλά και της επαγγελματικής μου διαδρομής. Διανύω πλέον το τριακοστό πέμπτο έτος αδιάλειπτης παρουσίας στις δικαστικές αίθουσες, ασκώντας τη μαχόμενη δικηγορία ως ποινικολόγος, εκεί όπου η αγωνία του ανθρώπου γίνεται καθημερινό βίωμα. Συγχρόνως, συμπληρώνονται είκοσι πέντε χρόνια από την ίδρυση του δικηγορικού μου γραφείου, ενός χώρου που είχε την ιδιαίτερη ευλογία να δεχθεί πολλές φορές την επίσκεψη της Υμετέρας Μακαριότητος. Η εμπιστοσύνη που δείξατε προς το πρόσωπό μου, αναθέτοντάς μου το βαρύτατο λειτούργημα του Νομικού σας Συμβούλου, όσο και του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, υπήρξε μια διαρκής πρόκληση. Έπρεπε να φανώ αντάξιος των προσδοκιών της Δευτεροθρόνου Εκκλησίας και πιστέψτε με, δ'ίδω πάντα τον καλύτερό μου εαυτό από αγάπη προς εσάς και προς την Εκκλησία γενικότερα.

Πέρα από τους επαγγελματικούς σταθμούς, η σημερινή ημέρα εμπεριέχει μια βαθύτατη συναισθηματική φόρτιση που αγγίζει την ψυχή μου. Πριν από λίγη ώρα, με τη δική σας σεπτή παρουσία, τελέστηκε το ιερό μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού πατέρα μου Θεοδώρου. Συμπληρώνονται ακριβώς 30 έτη από την ημέρα που εξεδήμησε προς Κύριον, την 4η Απριλίου του έτους 1996, στην πόλη της Βέροιας, σε ηλικία 70 ετών. Αισθάνομαι τη βεβαιότητα ότι η ψυχή του αγάλλεται σήμερα, βλέποντας από τους ουρανούς την τιμή που προσγίνεται στο τέκνο του από τα χέρια ενός μεγάλου Προκαθημένου που φέρει το ίδιο ένδοξο όνομα. Η μνήμη του πατέρα μου, όπως και της προσφιλούς μακαριστής μητέρας μου Αντιγόνης, παραμένει άσβεστη μέσα μου. Η διδασκαλία τους διαμορφώνει τις αρχές μου και οδηγεί τις αποφάσεις μου σε κάθε κρίσιμη καμπή του βίου. Τούτη την ιερή στιγμή, η σκέψη μου βρίσκεται επίσης στα αγαπημένα μου αδέλφια, τον Ιωάννη και τον Νικόλαο, οι οποίοι λόγω ανυπερβλήτων επαγγελματικών και οικογενειακών υποχρεώσεων αδυνατούν να παραστούν. Το ίδιο ισχύει και για τη σεβαστή αδελφή της μητέρας μου, την κυρία Δέσποινα Τσαούση. Πρόκειται για μια πολυσέβαστη γυναίκα που επί

τρεις δεκαετίες αναπλήρωσε το κενό της μητέρας μου και της οποίας γιορτάσαμε προ ημερών το ενενηκοστό έτος της ηλικίας της.

Λαμβάνοντας αυτή την τιμή, θεωρώ επιτακτικό χρέος μου να αναφερθώ με σεβασμό στο Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας, στη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως. Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ευηρεστήθη να με τιμήσει κατά το παρελθόν με το οφίκιο του Αρχοντος Δικαιοφύλακος του Οικουμενικού Θρόνου. Η εύνοια αυτή υπήρξε ο πρώτος μέγιστος σταθμός της εκκλησιαστικής μου πορείας. Σήμερα, το γεραρό Πατριαρχείο της Αλεξανδρείας προσθέτει έναν νέο κρίκο στην αλυσίδα αυτών των υψίστων ευεργεσιών. Αισθάνομαι διπλά υπόχρεος έναντι των δύο Παλαιφάτων Πατριαρχείων. Ως Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας, Μακαριώτατε, φέρετε το όνομα Θεόδωρος, ενώ εγώ έχω ως προστάτη τον Μέγα Αθανάσιο, Πατριάρχη Αλεξανδρείας, του οποίου το όνομα φέρω. Η ιερή αυτή σύμπτωση των ονομάτων δημιουργεί έναν αρραγή πνευματικό δεσμό με τον ιστορικό Θρόνο της Αιγύπτου τον οποίο ιδιαίτερος αγαπώ και σέβομαι.

Η παρουσία εκλεκτών προσκεκλημένων από την Ελλάδα προσδίδει ιδιαίτερη λαμπρότητα στην τελετή. Η Ελλάδα και η Αίγυπτος, δύο έθνη ενωμένα με μακρά ιστορική φιλία, διέρχονται μια περίοδο στενότητας συνεργασίας. Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Κυριάκος Μητσοτάκης εργάζεται ακούραστα για τη σύσφιγξη αυτών των δεσμών και διατηρεί αρίστες σχέσεις με τον Εξοχώτατο Πρόεδρο της Αιγύπτου κ. Αμπντέλ Φατάχ Αλ Σίσι. Ο δε Πρόεδρος Σίσι απέδειξε έμπρακτα την αγάπη του προς την Ελλάδα και προς το Πατριαρχείο. Νιώθοντας μεγάλη τιμή για την παρουσία διακεκριμένων προσωπικοτήτων σε αυτή τη σημαντική για μένα στιγμή, ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς για την παρουσία τους τον Εξοχώτατο κ. Απόστολο Τζίτζικώστα, Ευρωπαϊό Επίτροπο Βιωσίμων Μεταφορών και Τουρισμού για την περίοδο 2024-2029, παλαιό και αγαπημένο φίλο.

Επανερχόμενος στο μέγεθος της τιμής που μου έγινε, επιθυμώ να διαβεβαιώσω την Υμετέρα Μακαριότητα ότι η ευθύνη του Αρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου αποτελεί μια ουσιαστική δέσμευση για μένα. Ο ρόλος του Λογοθέτου ιστορικά συνδέεται με την υπεράσπιση των δικαίων της Εκκλησίας και τη διαφύλαξη της νομικής της υπόστασης. Δίνω την ιερή υπόσχεση ότι θα συνεχίσω να στέκομαι ακλόνητος παραστάτης του Θρόνου του Αγίου Μάρκου, στην ιερή γη της Αλεξανδρείας, του Καΐρου και συμπάσης της Αιγύπτου. Θα ενισχύσω με κάθε μέσο την ιεραποστολική ευθύνη προς την Αφρικανική Ήπειρο, η οποία ταλανίζεται από τη στέρηση των στοιχειωδών αγαθών.

Η γη της Αιγύπτου φιλοξένησε τον ίδιο τον Κύριο κατά τη βρεφική Του ηλικία. Πρόκειται για τον φυσικό χώρο ακτινοβολίας του Πατριαρχείου, ποτισμένο με το αίμα των μαρτύρων και τον ιδρώτα των ασκητών. Είναι καθήκον μου να σταθώ αρωγός σε αυτόν τον τιτάνιο αγώνα για το μέλλον του κόσμου και την πραγμάτωση της ελπίδας για τους λαούς της Αφρικής, έχοντας πάντοτε ως Έφορο τον Σωτήρα Χριστό.

Η τιμή που λαμβάνω σήμερα ανήκει στην Εκκλησία και στους ανθρώπους που με στήριξαν σε όλη μου τη ζωή. Οι παριστάμενοι φίλοι, πρόσωπα προσφιλή πολλών δεκαετιών που ταξίδεψαν μέχρι εδώ, είναι η ζωντανή απόδειξη ότι η φιλία υπερνικά τις αποστάσεις.

Κατακλείοντας, στρέφω το βλέμμα προς εσάς, Μακαριώτατε, και εύχομαι ο Κύριος να σας χαρίζει υγεία και δύναμη για να συνεχίσετε να οδηγείτε το νοητό σκάφος του Αλεξανδρινού Θρόνου. Η προσφορά σας καταγράφεται ήδη στην εκκλησιαστική ιστορία ως παρακαταθήκη αγάπης. Θα παραμείνω πιστός θεράπων των ιδεωδών που ενσαρκώνετε, βοηθώντας σας όπως μπορώ, ως πιστό σας τέκνο.

Μακαριώτατε,

Ως ένδειξη αγάπης και τιμής, σας παρακαλώ να δεχθείτε το ταπεινό μου δώρο: τριπλή παπική τιάρα (triregnum), αντίγραφο εκ του πρωτοτύπου του 16ου αιώνα, το οποίο φυλάσσεται στο Βατικανό και φέρει στο πρόσθιο μέρος χρυσό λέοντα του Αγίου Αποστόλου Μάρκου, σύμβολο του Παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Σας παρακαλώ, κάθε φορά που τη φοράτε, να θυμάστε τον δούλο του Θεού Αθανάσιο και να τον μνημονεύετε.

Ασπάζομαι ευλαβώς την Δεξιάν Σας.